

21

Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul II
(CCIL)
Nr. 137
Simbătă,
15
iunie
1991
3 lei

CUGETUL ZILEI

„Oamenii nu se doosebesc atît prin ceea ce zic,
cît prin ceea ce fac”.

MIHAI EMINESCU

Am plîns

În ultimii doi ani, am plîns de cîteva ori bine. Asta nu pentru că sînt unul care plînge din orice, am plîns pentru că nu se putea altfel, pentru că nu ar fi fost firesc dacă nu aş fi făcut-o.

Am plîns atunci cînd fiica mea, plîngînd la rîndul ei, mi-a spus: „L-au împuşcat pe Victor!”, am plîns atunci cînd o fetiţă se îndrepta, cu o pungă de plastic în mînă, în care erau cîteva felii de pîne şi triunghiuri de brînză, spre un grup de soldaţi cărora le-a spus: „Nene, omoriţi-l! L-au împuşcat pe tătucu!” În vorbele ei era rugămintă şi ură.

Am plîns atunci cînd un copil rănit era pe moarte în spital (în 23 decembrie) şi avea nevoie de sînge cu RH negativ. Am făcut un apel la cei de pe stradă şi, nesperat de mulţi OAMENI, chiar dacă nu aveau respectiva grupă, m-au însoţit la spital.

Am plîns după ce s-au numărat victimele, pentru fiecare în parte. Oamenii omoriţi din „raţiuni” pe care nu le înţeleg nici acum.

Am plîns atunci cînd au cîştigat comuniştii alegerile, deşi eram tentat să cred că nu e adevărat.

Am plîns: în 13-15 iunie şi îmi doream, ca şi în copilărie, o putere mare, mare ca să-i stîrlesc pe toţi ticăloşii de pe suprafaţa pămîntului.

Am plîns atunci cînd i-am văzut pe copii privind, cu o jalnică dorinţă, dulciurile din vitrinele magazinelor pe valută şi căpsunii primelor zile, întrebîndu-mă: de ce s-a ajuns aici?

Am plîns atunci cînd i-am văzut pe RĂNÎȚII REVOLUȚIEI căutîndu-și drepturile (pe care nu le-au obținut nici acum), la milionarii reprezentanți ai puterii, care au cu totul alte preocupări decît cele care ar trebui.

Am plîns atunci cînd o mamă își privea stupefiată salariul prost negociat, întrebîndu-se: „Cum să mă duc eu cu banii ăștia acasă la copilași?”

Am plîns în tăcere gîndindu-mă la toate neizbînzile noastre.

Am plîns și probabil voi mai plînge, la fel ca și voi, într-un plîns pe care noi, românii, nu-l merităm.

Dan Ioan BOGDAN

VEȘNICUL EMINESCU

Pentru românii de pretutindeni, ziua de 15 iunie este ziua intrării în eternitate a omului și poetului Eminescu, prilej de pioasă aducere aminte și venerare a poetului nostru național, care a cristalizat în monumentală operă toată simțirea și gîndirea românească, creînd noi și fascinante geometrii ale spiritului în „limba veche și înțeleaptă... dulce ca un fagure de miere”, deschizîndu-i drum literaturii române spre universalitate.

Acest zeu tinăr al poeziei s-a ridicat în lumina siderală a înălțimilor albastre ca păstorul din plaiul mioritic și s-a nchinat, în cîntec de chimvale, strămoșilor de la Putna și Cozia, de la Sarmisegetuza și Mica Romă și-n ceas de taină a stat la sfat cu Decebal și voievozii, cu oștenii, cu răzeșii și cu toți înaintașii.

De peste un veac trăiește în noi și va trăi în toți urmașii, în versul lui înaripat e în-cîntare și iubire, e înțelepciune și durere, hărăzite nouă de zeii tutelari ai codrilor și

ai pămîntului dacic.

În evocări de epopee a înveșnicit voievozii cei viteji și moșia noastră strămoșească, în care, toamna, plînge codrul și vara teii cu miresme se înfioară primind din cer beteala lunii.

El a divinizat, la noi, iubirea ce de atunci vrăjește tainic cu un fir de floare-albastră toate inimile tinere și caste.

Acest sfînt tinăr al poeziei a înnobilit, cu gîndul și visarea, dulcea limbă românească ce o înalță pruncii țării și o sporesc, în scrieri, cărturarii.

Mereu să-i fie somnul lin, străjuit de teiul sfînt și nestînși lăcufieri, iar geniul său să ne călăuzească destinul cu iubirea-i de moșie și cu devizia lui cea dreaptă: „Cultură, muncă, adevăr”, cei de azi și cei din viitor să trăiască liberi sub falnicul nostru tricolor pe care Poetul a scris cu litere de aur: „La trecutu-ți mare, mare viitor”.

prof. Nicolae MALAU

De la București

Miting în Piața „Conștiinței Națiunii Române”

Joi, 13 iunie a.c., ora 16 a început în Piața Unirii mitingul de comemorare a evenimentelor din 13-15 iunie 1990, organizat de întreaga opoziție. Deschiderea a fost făcută de dl. Octav Ră-

(Continuare în pag. 4 IV-a)

Livia TIPURÎȚA

COMUNICAT

Luni, 17 iunie 1991, ora 8 SE DECLANȘEAZĂ GREVA NAȚIONALĂ A MEDICILOR. Se asigură numai asistență medicală de urgență la nivelul Spitalului Județean și Policlinicii. Se exceptează de la grevă prin lege rețeaua materno-infantilă. Rugăm populația să nu apeleze la unitățile sanitare menționate decît în situații de urgență.

SINDICATUL INDEPENDENT AL MEDICILOR

Revendicările medicilor sînt numai ale lor?

Întreg personalul medical încearcă să atragă atenția opiniei publice asupra situației dramatice în care se află asistența sanitară. Greva de tip japonez, iar din 17 iunie 1991 preconizată grevă generală fiind măsuri disperate față de pasivitatea și indiferența autorităților — vizavi de această situație. Dramatismul situației la care s-a ajuns în domeniul asistenței medicale, rezidă în discordanța mare, creată între:

— scumpirea excesivă a medicamentelor, materialelor sanitare și a tuturor celor necesare îngrijirii omului bolnav;

— bugetul alocat de Guvern pentru sănătate, care nu numai că nu ține cont de aceste scumpiri dar este mai mic decît cel alocat anul trecut înainte de liberalizarea prețurilor.

Consecințele acestor fapte: — creșterea gradului de neputință de a acorda o asistență medicală minimală populației;

— creșterea riscului de îmbolnăvire a populației;

— crearea unei atmosfere de nesiguranță și nemulțumire în rîndul populației față de calitatea asistenței medicale.

O altă consecință care interesează în mod direct personalul medical care lucrează pentru sănătate, este aceea că se vede pus în situația de a accepta o salarizare sub nivelul minim pe țară.

Funcționalitatea și chiar viabilitatea unui sistem de asistență sanitară al cărui unic beneficiar este populația, sînt grav amenințate atunci cînd bugetul care i se atri-

buie este mai mic decît jumătatea unui minim — necesar.

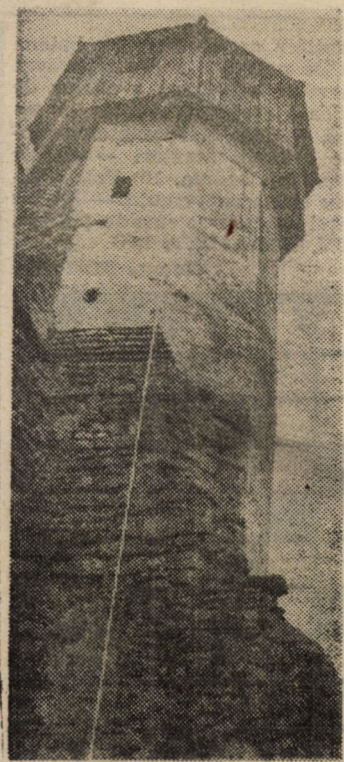
Măsurile preconizate de Guvern prin intermediul Ministerului Sănătății pentru ieșirea din criză — celebra Hotărîre 307 — sînt iraționale și chiar pe termen mai de perspectivă cu consecințe grave: concedierea de personal medical (și așa insuficient), reducerea sau desființarea unor unități spitalicești, taxe către populație pentru unele categorii de asistență medicală și creșterea preconizată a salariilor personalului medical doar cu 60 la sută (din care Guvernul promite să asigure doar 35 la sută). Aceste măsuri nu pot înlocui lipsa de medicamente, nu pot face mai accesibile medicamentele foarte scumpe, nu pot crește calitatea îngrijirii bolnavului în spital, nu pot asigura în rîndul populației o stare de minimă mulțumire pentru asistența medicală ce i se acordă, nu pot asigura personalului medico-sanitar un salariu decent.

Iată de ce nemulțumirile și, plecînd de la acestea, revendicările medicilor nu sînt și nici nu pot fi numai ale lor.

Suplimentarea bugetului alocat sănătății populației, abrogarea imediată a prevederilor Hotărîrii 307, ar fi salutare pentru moment. Pentru perspectivă, adoptarea unei noi legi sanitare și a asigurărilor de sănătate pentru populație ar fi măsurile menite să rezolve problematica de fond a asistenței medicale.

Sindicatul Independent al Medicilor din Sibiu

Și tăcerea turnurilor grăiește

De un an și jumătate, periodic, ies cetățeni și manifestează împotriva oficialităților. În decembrie '89 dintre cei care n-au ieșit în stradă, o parte s-au asuns pentru că se știau beneficiarii rîndușelilor împotriva cărora se aflau sub amenințarea gloanțelor, ceilalți.

Speriații de atunci au căpătat, progresiv, curaj, iar acum sînt chiar obraznici. Au înțeles că factorii de decizie sînt de fapt ai lor și cu ei, nu împotriva. Optsprezece luni s-a strigat: JOS. Evident celor cocoțați.

Ieri, 14 iunie, a fost marcat un an de la invadarea Bucureștilor cu mineri și „mineri”, în maniera lui Mussolini, înainte de 1922 sau a lui Ceaușescu și Vasile Luca în Piața Matache Măcelaru în 1945.

În Piața Mare din Sibiu s-au adunat vreo cîteva sute de manifestanți iar în marșul tăcerii, numărul lor s-a apropiat de o mie. De ce atît de puțini? Unde au fost studenții Universității, dar ai Academiei Teologice Ortodoxe? Unde au fost zecile de mii de muncitori ai fabricilor

statului? Unde au fost profesorii? Unde au fost slujitorii spitalelor? Unde au fost toți nemulțumiții? Toți cei care declară greve, înțeleg să-și obțină, de după perdele, revendicările? Așteaptă ca alții să-i reprezinte, așa cum i-au reprezentat și în fața gloanțelor și a morții? Dacă nu avem curajul de a ne exprima public poziția înseamnă că ea nu există.

Opoziție nu se face în casă sau birfind la un pahar de bere. Toți cei cărora li s-au aruncat, cu cinism, drept salariu, cîteva lei, fără valoare, toți cei care nu au primit salariul și toți cei care „cîrcotesc” pe la colțuri vor participa la un viitor miting de mulțumiri aduse puterii care ne ridică spre o nouă treaptă a societății socialiste multilateral dezvoltate.

Ion UNGUREANU

P.S.: Înalt Sfinția Sa episcopul vicar Serafima Făgărășanul a promis că la ora 16,30 într-un gest creștinesc vor bate clopotele. Dar clopotele nu au bătut. Iar restul e tăcere.

Citiți în numărul viitor dezbateri privind asigurarea secretului convorbirilor telefonice și a corespondenței. Au participat reprezentanții presei, Serviciului Român de Informații, Procuraturii și ai Direcției de Poștă și Telecomunicații.

Civilizația străzii

.... le-a zis tinărul care, la volanul unui splendid AUDI — vișină-putredă, traversa, zilele trecute, bătătură sibian, unui grup de polițiști — subofițeri și doi soldați. Aceștia, înarmați precum rușii la Tiraspol, legitimau un alt „străin”. Se discuta în românește și se fuma Kent (bineînțeles, „străinul”). De altfel, întreaga stradă, de-o parte și de alta era ocupată cu mașini. După salut, frumosul AUDI a ocolit polițiștii și, până să-și dea seama aceștia, și-a continuat parada spre „Împăratul Romanilor”. Numărul — de Germania. Dar mai poți ști? Ne-am obișnuit cu mărcile străine autohtonizate în România, spre marea bucurie a ecologiștilor occidentali. Am ajuns un fel de cimitir de mașini și nu numai atât. O țară a liberului arbitru, în care se circula peste tot, cu mașini oboșite, în care legea circulației a ajuns aproape o amintire. Semnele de circulație? Relicve din vremuri în care milițianul te oprea: „Sint... (niciodată nu am înțeles numele, noroc cu armata că știam grădele). Actele la control, vă rog (eventual)”. După care: „Ce semn e asta, mă?”. Nimeni nu le res-

„Salut băieți!”...

pectă. Dovada? Strada N. Bălcescu și Piața Revoluției. Aici, în piață s-a ajuns, din nou, la ultima soluție: plantarea unor piloni metalici, model cu o ușoară tentă istorică. Apreciam gestul salvării aparențelor, dar cum rămâne cu semnele? Aceste nevinovate concretizări ale legii, în stradă. Dacă ele nu se mai respectă, nimic nu se mai respectă și tot la soluția gardurilor, gardurilor, zidurilor, barierelor, in-ter-dic-ți-i-lor ajungem. Ceva este totuși curios. Noi dorim o societate după modelul mult laudatului Occident, iar ei, occidentalii (e-adevărat, mulți de origine carpato-dunăreană) când vin aici simt, așa, o descătușare și uită, uneori, să respecte banalele semne de circulație. Oare de ce? O fi la noi adevărata libertate? Sau, ei uită de police-manii lor care nu iartă, iar noi îi sfidăm pe ai noștri?

Atenție la libertate cetățeni! Ați înțeles mesajul lui Călin Nemeș (eroul, adevărat erou, clujean, din decembrie '89): „CIRCULAȚI CETĂȚENI AI ROMÂNIEI, CIRCULAȚI...”?

Dorin TEODORESCU

● Aflăm prin intermediul „României Libere”, nr. 417, că o sibiancă, pe numele Tamară Lupescu, nevătătoare de gr. I, face greva foamei în fața Senatului, solicitând o locuință. Primăria i-a oferit o locuință ocupată. Cine nu vede?!

● „Aici Radio Europa Liberă”, nr. 3, ne dezvăluie că organizația culturală „Vatra Românească” cere chiar în comunicatul final al Conferinței de la Tg. Mureș o schimbare radicală a poziției statului român față de cel maghiar, atât timp cât statul maghiar are pretenții teritoriale. Just. Dar credem că sînt alte instituții competente și bine precizate care se ocupă de integritatea teritorială a României. Astfel, nu este exclus ca Partidul Desenelor Animate să ceară desființarea Consulatului german din Sibiu.

● Revista „Acum”, nr. 22, ne comunică „rodnicile rezultate” pe care le-a dat Apelul Prea Fericitului Patriarh Teoctist către toate Bisericele frățesti, de a rupe relațiile cu Vaticanul (cît timp îl are în frunte pe Papa Ioan Paul al II-lea). „Rodnicile rezultate” au fost încăierările serioase de la Blaj, dintre ortodocși și greco-catolici.

● Ziarul nostru a tratat în mai multe rânduri situația disperată a bătrînilor din Căminul de pensionari, str. Geor-

BLITZ PRESS

ge Coșbuc, nr. 20, Sibiu. Deși au avut loc anchete peste anchete, comisii peste comisii și o grevă a foamei, situația a rămas neschimbată. Mai mult, aflăm prin intermediul revistei „Aici Radio Europa Liberă”, nr. 2, că dl. director de la Cămin, ține să fie cunoscut de întreaga Europă. Domnul director Aldea, nu va fi și pensionar?! Cine ajută Căminul de bătrîni?

● Domnul Adrian Năstase, ministrul afacerilor externe, aflat într-o vizită oficială în Norvegia, a declarat că româ-

nii luptă încă împotriva comunismului. Deci, încă luptăm.

● Aflăm din „Expres Magazin”, nr. 23 că Cerasela Demetrescu (tinăra care l-a însoțit pe dl. Gelu Voican Voiculescu la înmormîntarea Ceaușescilor, apoi numită sublocotenent de poliție) nu i se acordă azil politic în Franța. Garda de corp a fostului vice prim-ministru Voican, declară că a fugit din România deoarece știe multe despre vechiul și noul regim, devenind astfel un martor incomod.

Lucian CĂLIN

P.S.: L-am văzut pe dl. Iliescu CU GASCĂ. Vă mai amintiți?!

„Pe cuvînt de polițist”

Este titlul filmului francez, producție 1985, pe care îl puteți urmări în premieră, săptămîna viitoare, între 17 și 23 iunie, la cinematograful „Pacea”. În rolurile principale: Alain Delon și Jacques Perrin. Regia: José Pinheiro. În curînd vom putea viziona alt film regizat de el: „Nu treziți polițistul care doarme”. (După cum vedeți nu este cîtuși de puțin o aluzie la vaji-nica poliție română și nici la isprăvile ei de anul trecut din Piața Universității).

Cîteva cuvinte despre filmul „Pe cuvînt de polițist”:

În timp ce se afla la reședința sa din Africa, un fost polițist — Daniel Pratt (Alain Delon) află că fiica sa, Mylène, avusese un accident mortal la Lyon, unde era studentă. Revoltat și hotărît să se răzbune pentru că și soția sa fusese ucisă în condiții misterioase — fapt care îl făcuse să se retragă din poliție — Pratt se adresează unui comisar — Abel (Jacques Perrin), un fost coleg, în care avea o încredere oarbă...

Dacă doriți să aflați ce se mai întîmplă vă invităm să urmăriți filmul „Pe cuvînt de polițist”, săptămîna viitoare, între 17 — 23 iunie, la cinematograful „Pacea”, de la orele: 9, 11, 13, 15, 17 și 19.

O.T.

Exerciții de respirație

DESCOPERIRI SIMPLE (I)

Un adolescent crescut la oraș, între ziduri care închid nu numai ființa fizică, ci și orizontul privirii, descoperă dintr-o dată, într-un sat de munte, cosmosul cu dimensiuni infinite. Vede că deasupra strălucește un cer încărcat de stele, prin înălțuirea cărora trec destinele oamenilor. Că prin gîtlejul unui izvor poți privi în lungul osiei lumii spre centrul pămîntului. Că de aceea osie mai sînt legate capetele celelalte — cele subțiri ale vieților, cele care-i fixează pe oameni într-un anume loc, acel topos definitiv și ocrotitor pentru substanța umană. Că dincolo de cuvînt există o tăcere care vorbește mai rodnic și mai înțelept decît orice tratat de retorică. Sau că, în fine, existența și altceva (mai bine spus, cu totul altceva) decît o sinteză a simțurilor cerînd mereu să fie îndestulată cu „fericire”, cum cred o bună parte a oamenilor.

Cîteva întîmplări în aparență ne semnificative i-au rămas pentru totdeauna înfipite în memorie ca niște stîndarde ale spiritului în sărbătoare, semne scrise pe spirala trecerii lui prin lume. A aflat, de pildă, că ușile caselor nu se închid niciodată cu cheia. Un simplu băț sau, mai la îndemînă, mătura așezată în prag indică faptul că stăpînii nu sînt acasă. Acest neînsemnat semn devine dintr-o dată o răscruce de sensuri: pe de o parte un sens moral, un foarte complex și totuși limpede cod de principii pentru existența socială, pe de altă parte un semn al deschiderii către infinit, un model semiotic care se raportează la noțiunea de civilizație într-un fel aparte, ca o catetă mai lungă decît ipotenuza. Vasile AVRAM

DE LA MEDIAȘ

Cafea rece, anti-riduri?

Sînt destui cafegii pe care lipsa acestui articol din magazinele de resort îi îndreaptă către localurile unde ar putea savura licoarea plecată de prin palatele Arabiei, cu secole în urmă. Simbăta, mai ales, oamenii se întîlnesc la o cafea și un „pahar de vorbă”, căci nu toți își pot permite luxul băuturilor, liberalizate de la o vreme. Din păcate, serviciile alimentației publice către acești clienți lasă uneori de dorit, cum a fost cazul și în ziua de 8 iunie 1991, la „Rotiseria” din Mediaș (res-

ponsabil: Călburean Regina, str. Stejarului nr. 47, Mediaș). Cafea NESS la 5,25 lei — dar rece... Să fie o rețetă nouă, originală, de preparare? Sau poate personalul de serviciu manifestă o grijă nelalocul ei față de tenul clienților, orientîndu-se după acea prescripție: „Cafeaua fierbinte face riduri”? Credem că s-ar impune mai mult interes și în acest caz, în deservirea consumatorilor, care, deocamdată, nu prea au de ales. Dar și cînd vor avea...

Alo? Ce face „Rom-Post”?

Piața Republicii, vechiul centru al Mediașului reprezintă focarul activității cotidiene a orașului. Aici sînt cele mai „în vogă” magazine (particulare și de stat), sediile principalelor partide politice, farmaciile principale — într-un cuvînt, există un flux continuu al trecătorilor. Și, cum îi stă bine unei piețe centrale, sînt nelipsite telefoanele automate pentru circuitul urban, plasate în punctele de acces ale acestei zone: 4 (patru) aparate lângă Farmacie și magazinul „Îmbrăcăminte-Bărbați”, din care două în cabine; o cabină telefonică în fața magazinului „Metalchimice” și a shop-u-

lui „Johann Schuster”, iar o altă cabină lângă librăria „I. L. Caragiale”. Pînă aici, toate bune. Partea proastă, că din cele cinci aparate existente, simbăta la amiază, funcționa doar cel de lângă librărie. Omului de pe stradă, grăbit cu treburile zilnice, îi trebuie un veritabil „tur de pistă” al pieței, ca să poată da un amărît de telefon, uneori foarte important. În plin secol al vitezei, în plină eră de expansiune în domeniul comunicațiilor, la Mediaș, „ROM-POST TELECOM” se mișcă cu viteza... melcului. Pe cînd va fi operativitate și la noi?

Attila J. MOLNAR

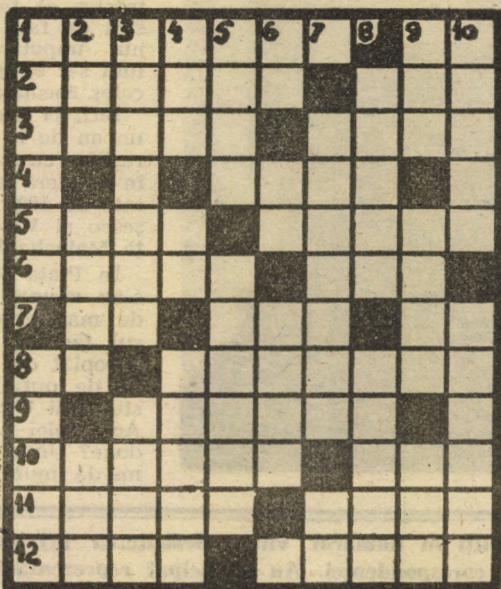
La pescuit

ORIZONTAL: 1) Pește migrator cu corpul în formă de șarpe — Prinse ultimele în plasa! 2) Pește răpitor de rîu, cu corpul acoperit de solzi mărunți de culoare brun-verzuie — Direcția din care bate vîntul, pe mare. 3) Înotătoare la... pești! — Zvîrlugă. 4) Pește de apă dulce din familia ciprinidelor. 5) Împrejmuire făcută într-o apă curgătoare pentru a se prinde și a se păstra peștele viu — Pește teleostean, dulcicol, numit și pălămidă de baltă (pl.). 6) Domnul pescar din istorie — Vîrstă. 7) Nete! — ... de mare, mic pește marin numit și hipocamp — Mihai Cosac. 8) Pește-șic! — Somn mic, pînă la un kilogram. 9) Pește de apă dulce cu corpul turtit lateral. 10) Manierat — Prelungire citoplasmatică filiformă. 11) Pește dulcicol întrebuințat mai mult ca nadă — Pește numit și porcșor (pl.). 12) Afluent al rîului Barcău — Spinare de morun sau nisetru, sărată și afumată.

VERTICAL: 1) Pescar în timpul liber — Tratat de ihtiologie. 2) Corcodel din Dobrogea — Cîrd mare de pești marini — Scumbie mică de mare. 3) Alt pește de apă dulce, de culoare verde-măslinie — Pește asemănător cu nisetrul, care își depune icrele în regiunea gurilor Dunării (pl.). 4) Medicament în forma unei capsule — Cap de rechin! — Pește răpitor, cu corpul fusiform acoperit cu solzi mărunți de culoare cenușie. 5) Pieptar țărănesc — Pește dulcicol, verde-cenușiu pe spate și argintiu pe laturi și pe burta. 6) Coadă de mihalț!... — ... și cap de roșioară! — Stofă de mătase fabricată la

Palermo. 7) Mamifer asemănător cu balena — Curea! 8) Pește asemănător cu păstrăvul care trăiește în zona inferioară a apelor de munte — Tace ca peștele! 9) „Pește” în toponimia traceză — Cele mai cunoscute momeli folosite de pescarii amatori — Specie de pești de mare din Japonia. 10) Pești dulcicoli răpitori, cu spinarea verzuie — Partea metalică a undiței în care se prinde peștele. Dictionar: LUV, NIR, AMIT, ISO.

George MARINĂ

Așteptăm cu nerăbdare noul chip al „Thaliei” al căruia trecut-glorios a ajuns doar o dulce nostalgie a generațiilor vîrstnice. Va reuși deci „Thalia” să renască? Cert e că azi se lucrează din plin la fundația acestui lăcaș de cultură.

UN AN DE LA „MINERIADĂ“

N.S., muncitoare „Drapelul Roșu“: „Numai la noi în țară se putea întâmpla așa lucru urit. În ziua de 13 iunie preșimteam că o să vină mineri. Acum sînt sigură că i-a chemat puterea instalată în mai, pentru că minerii au mai venit să apere F.S.N.-ul și înainte“.

D.S.P., lucrător comercial: „Am avut o părere foarte proastă și am o părere foarte proastă. Am fost și sînt foarte indignată datorită sălbătăciilor și atrocităților comise. Acum cuvîntul miner imi repugnă, pentru mine este egal sadism. Guvernul ar fi putut să împiedice mineriada, dar se pare chiar că și-a dorit-o ca să-și mențină scaunul“.

Cojocaru Ioan, pensionar: „Atunci mi s-a părut o situație anormală. La o parte din cei care participau la manifestație le dădeam dreptate. Mi s-a părut însă că erau foarte mulți care nu aveau ce să caute acolo. Intervenția minerilor nu trebuia să fie făcută pentru că ne-a stricat atmosfera pe plan mondial. Trebuiau purtate discuții cu organizatorii. Nici în prezent nu s-au dat explicații logice privind caracterul acelor evenimente. Totul a rămas în suspans. Nu știu ce să mai cred. Totul a dus la discreditarea țării“.

Firțonea Teodor, profesor fizică: „Am văzut evenimente ca o demonstrație că Puterea și Forța e unul și același lucru. Ceva de genul: care nu e cu noi nu are ce căuta în țara asta. Nu mi-am schimbat părerea nici acum. Se puteau cere scuze public

Sondaj de opinie

sau dacă nu, putea fi dată cel puțin o explicație prin care să se spună că dacă Puterea socotește că n-a greșit măcar să motiveze de ce. Trebuia un răspuns“.

Gh. Sabău, prof limba franceză: „Intenție de ieșire din cloacă și o încăpăținare de a rămîne înțepeniți în tiparele comuniste. Azi se vrea dat uitării de către unii dar rămasă ca o licărire de speranță pentru cei care se izbeso zilnic de dificultăți, în special cei tineri“.

Rudolf Kamla (redactor șef la „TRIBUNA“ în momentul respectiv, ziar care a publicat o pagină suplimentară dedicată evenimentelor): „Cred că a fost o mare greșală acțiunea de forță din noaptea de 13/14 iunie, pentru că „fenomenul Piața Universității“ era în dizolvare și s-ar fi stins de la sine. De aceea cred că acțiunea forțelor de ordine a fost inutilă și nu pot să-mi explic motivația ei. Este clar că intervenția brutală care a avut loc a creat la rîndul ei violență. Evenimentele care au dus la incendierea și atacarea unor instituții democratice pot avea explicații, dar faptul în sine nu poate avea nici un fel de scuză. Mulți spun că în 13 iunie a fost o tentativă de lovitură de stat. Eu nu pot să mă pronunț, pentru că nimeni nu a adus pînă acum argumente solide. Intervenția minerilor cred că are două aspecte. Pe de o parte este inadmisibil ca o categorie socială sau socio-

profesională să se substituie organelor de drept. Din acest punct de vedere cel care i-a chemat — dacă, deci DACA i-a chemat cineva — este de condamnat. Dar omeneste vorbind, îl înțeleg pe președintele Ion Iliescu, care a fost pus în fața unui val de violență și a intervenției tardive a forțelor de ordine, că a ajuns în situația să apeleze la cetățeni. Cu toate acestea, nu pot fi de acord cu o asemenea soluție. Referitor la numărul special scos cu ocazia evenimentelor, cred că la fel l-am scris și acum DACA am avea aceleași informații. Atunci nu aveam motive și argumente să credem că mediile de informare centrale — radioul și televiziunea — ar avea motive să prezinte partizant evenimentele. Apreciind acum, eu cred că televiziunea a prezentat obiectiv ce s-a petrecut în prima noapte, dar a cam tăcut în ceea ce privește evenimentele ulterioare și în special cele de după sosirea minerilor. Oricum, a doua zi noi am trimis la fața locului, cu avionul, un redactor pentru a aduce informații verificate, care au fost publicate“.

Silasi Ioan (președintele Sindicatului Șoferilor Sibiu): „Am acceptat ideile Pieței Universității și le recunosc și acum. În schimb nu pot fi de acord cu deznoadămintul manifestației, începînd din 13 iunie și terminînd cu mineriada. (E. I.)

Ipocrizia în transmisie indirectă

Cînd reputatul regizor Liviu Ciulei afirma că nu are televizor și nu-l interesează acest obiect, aveam impresia că vrea cu tot dinadinsul să fie original.

Mai tîrziu decît niciodată, în seara de joi, 13 iunie curent, i-am dat dreptate. În fața unei emisiuni care dorea să „rememoreze“ atrocitățile grotesti ale lui iunie '90, credeam într-o „mea culpa, mea maxima culpa“, care se impunea de această dată! Iluzii pierdute odată cu declarația organelor polițienești ce țineau să estimeze numărul redus de... cca 3500 de participanți?! și cu primele secvențe incoerente în care, vorbitori neinteligibili erau estompați de comentariile reporterului de la televiziune.

Anticipat de nostima prezentatoare, cu zîmbetul enigmatic și toaletă cosmică, a pare Văcaru, fesenist al senatului, vădit apăsător de nostalgia „notei informative“ despre care se străduia să vorbească, aparținînd unui organism greu de pronunțat în limba lui Shakespeare și care, insinua dînsul, ar fi finanțat acțiunea provocatoare cu dolari, versiune de acum răsufletă și penibilă.

În sfîrșit „commedia delle arte“, filmul celui care-și ascunde privirile sub ochelarii fumurii, al celor 72 de ore de groază, cu imagini petecite, sigur asamblate de operatorul norocos care l-a însoțit pe fostul dictator, în peste 100 de puncte cardinale ale globului, pentru a-i proslăvi geniul politic carpatin. Cîreind o impresie vădit tendențioasă și lipsită de obiectivitate, nu a adus nimic în plus obișnuiților denaturări.

Înainte de aceasta s-a avut grijă să ne fie prezentat curajosul conchistador al halucinantei rebeliuni legionare, care a șters-o zilele acestea, englezește în Delta, unde într-o scenografie ridicolă de brigadă artistică de amatori, sau balet chinezesc, își efec-

tuează cunoscutele „vizite de lucru“, în ritual prolet-cultist. În schimb nu se poate transmite vizita reprezentanților Ligii Studenților în Valea Jiului, invocîndu-se motive obiective, de... inacceptare din partea sindicatului minerilor. Rămîne de văzut care este adevărul.

Un spectacol caraghios, din nou ratat printr-o încăpăținare de acum periculoasă, chiar suspectă din partea televiziunii române, în luptă cu adevărul, de acum desconfirată atît pe plan intern cît și internațional, arhicomentat și care nu face decît să pună paie pe un foc ce se dorea unanim stins, oponentă vădită la reconciliere.

arhitect Liviu NICULIU

ANUNȚ

Colectivul secției Pediatrie a Spitalului Județean Sibiu anunță cu bucurie primirea donației conștînd într-un aparat „Roentgen“ cu întăritor de imagine produs de firma Siemens, donație oferită cu mîrinime de Asociația LETZEBURG — SIWEBIERGEN și de către CARITAS, ambele din Luxembourg, cărora în numele colectivului secției și al beneficiarilor direcți — copiii bolnavi din Sibiu, le mulțumim din toată inima. Aducem totodată recunoștința și mulțumirile noastre călduroase doamnei și domnului Schonckert, autorii morali ai acestei prețioase donații.

Premisele generoase ale unui liceu sibian

Nu poți să nu iubești acel loc de pe strada Dealului unde pentru cîteva clipe, te poți retrage în intimitatea ființei și a istoriei bune a Sibiului. Loc unde timpul are mai multă răbdare cu trecătorul (nu e prea aglomerată strada) și unde, tot cam pe vremea asta, proaspeții absolvenți ai Liceului Sanitar se adună în jurul unei nimfe din piatră să-și cînte serenadele. Plini de importanța momentului, și oricum, mai gravi decît boboci de acum patru ani, ce se apropiu sfinși de zidurile severe, austere, vopsite în galben, ale fostului INSTITUT DE ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI EDUCATIE DE SUB CONDUCEREA SĂTORILOR FRANCISCANE.

De fapt, desființarea unui profil nu înseamnă neapărat și anularea unui liceu. Pen-

tru că în fond o școală e un spațiu arhetipal unde se întîlnește sufletul profesorilor, cultura și calitatea lor umană, cu baza tehnico-materială. Și har Domnului, liceul are de toate. În plus, un internat și o cantină. Fostul Liceu Sanitar, pentru anul școlar 1991—1992, plecat de la aceste premise bune, se va reprofila pe o nouă structură: profil real — chimie-biologie (90 locuri), fizică-chimie (30 locuri); profil uman — limbi străine (30 locuri). Profilul real pregătește absolvenți pentru școala post-liceală sanitară.

În tot balamucul din țara asta, aceste precizări trebuiau făcute pentru Sibiu. Și deoarece, pentru subsemnatul, LICEUL SANITAR SIBIU, nu a fost neapărat un „cimitir al tinereții mele“. Dimpotrivă. Lucian FILIP

Premiere la „Gh. Lazăr“

Cu ani în urmă în jurul profesorului de fizică dr. Ion Besoiu s-a încheat un cerc pentru pregătirea elevilor, din care menționez pe Dorin Bunău și Florina Bunău, Gabriel Negrea și Marius Chișu, Dorin Ungureanu și Mihai Ungureanu, Aurel Pașca, Damian Dicoi, Lucian Sărătean, Aurelia Roca, Dana Băliban, Victorița Lăzăroaie, Florentina Dăncășiu și Liviu Brezae. Contribuție semnificativă au Cornel Socol, fostul inspector și Gh. Pupeză, actualul inspector. Rezultatele acestor eforturi s-au materializat în nivelul ridicat al pregătirii elevilor, demonstrat în reușitele la concursurile de admitere în licee și facultăți și în premiile obținute la olimpiadele naționale de fizică. Încununarea activității acestei echipe s-a produs anul acesta. Din echipa de patru

concurenți ai Liceului „Gh. Lazăr“, cu rezultate la nivel național în anii anteriori, doi au obținut calificarea de olimpici internaționali, Cristian Călin RADU (XII D) și Octavian TEODORESCU (XII D). Unul din membrii echipei, Lucian CÂNDEA (XII D), nu a putut participa, fiind bolnav. Păcat! Avea șanse egale cu cei doi. La ieșirea din sală, la Brăila, Diana UNGUREANU (XII F), cu lacrimi în ochi a declarat: plîng de fericire, asta da echipă, am pornit patru și am reușit doi.

Joi, 13 iunie, la Liceul Gh. Lazăr, a fost festivitatea de absolvire a claselor a XII-a. Vom reveni cu detalii.

Cei doi olimpici ai „Lazărului“ (din cinci ai României) și-au dat bacalaureatul la București. Alături de pachetul tradițional cu cărți au primit, din partea profesorilor cîte 3000 lei, din partea comitetului de părinți cîte 1500 lei, iar din partea societății „Hermes“ cîte 1500 lei. În 30 iunie vor pleca la Havana, unde vor participa la Olimpiada internațională de fizică. Succes!

Copii, mă bucur că v-am cunoscut ca elevi, care v-ați elevat și sînt convinși că v-ați croit destinul: o permanentă elevare.

Ion UNGUREANU

Oaspeți din Transnistria

Între 11 și 15 iunie a.c., un grup de 28 elevi și 8 cadre didactice din Rîbnița (oraș aflat tocmai în Transnistria) a vizitat Sibiul. De la d-na directoro Eugenia Stepan Harlus am aflat că Școala Nr. 12 din Rîbnița este prima școală medie necompletă (școală primară) moldovenească din Transnistria, la care învață un număr de 160 de elevi, cuprinși în clasele I—V.

Excursia a fost facilitată de Frontul Popular din Chișinău, cu sprijinul Asociației culturale „Pro Basarabia și Bucovina“. Oaspeții transnistreni au sosit cu un autocar a cărui destinație expresă a fost Sibiul. În municipiul nostru au fost găzduiți la mai multe familii, în special cele care au membri în Asociația „Pro Basarabia și Bucovina“. Programul grupului de elevi și profesori a fost foarte dens, cuprinzînd, printre altele o întîlnire cu elevii și profesorii de la Școala Generală Nr. 6 din Sibiu, care le-au făcut o primire impresionantă și le-au dăruit nu doar numeroase dovezi de afecțiune, ci și cîteva sute de manuale școlare și volume de literatură metodică. La propunerea d-lui Constantin Cojan (un extrem de sufletist membru al Asociației „Pro Basarabia și Bucovina“, care i-a însoțit pe oaspeți în decursul periplului sibian) cele două școli s-au înfrățit. Iar ca urmare, în viitorul apropiat diriguitorii școlii din Rîbnița vor remite o invitație pentru ca reprezentanții Școlii Generale Nr. 6 din Sibiu să efectueze la rîndul lor o vizită în orașul transnistrean.

Turul turistic pe care oaspeții l-au făcut în Sibiu a cuprins următoarele obiective mai importante: Muzeul Tehnicii Populare, Catedrala Ortodoxă, Piața Revoluției și Muzeul Brukenthal.

Le urăm tuturor, oaspeți și gazde, ca legăturile de suflet ce s-au creat în aceste zile să se dovedească de o nedezruptă continuitate.

Ovidiu TOMULETIU

Mica publicitate

PIERDERE

● Pierdut certificat de calificare, eliberat de Liceul Industrial Nr. 4, pe numele Olariu Elena. Îl declar nul. (4083)

DIVERSE

● Absolvenții Liceului Industrial Nr. 6 Sibiu, promoția 1981, clasa a XIII-a D seral, sînt rugați să se prezinte în curtea liceului în ziua de 18 iunie, ora 18, pentru organizarea întîlnirii de 10 ani. (4120)

ETUDIEZ LA BIBLE PAR CORRESPONDENCE EN FRANCAIS

Si vous désirez étudier la Bible par correspondance, envoyez votre nom et adresse à:

Ecole Mondiale de la Bible

P.O. Box — 21103

Little Rock, AR 72221 — 1103 U.S.A.

Quand vous aurez terminé le cours, vous recevrez un certificat.

VINZĂRI-CUMPĂRĂRI

● Aveți probleme cu schimbul vitezelor? Dacă dispuneți de suma de 270.000 lei formați numărul de telefon 3 28 07 și puteți avea un autoturism Opel Ascona 1,6 Automatic. (4101)

● Vind apartament proprietate, preț convenabil. str. Mîrslău, bloc 18, ap. 21, după ora 16. (4110)

● Cumpăr apartament două camere și dependințe etaj I, bloc sau casă, pe valută, zonele spitale, zona gării, bulevardul Milea, Gh. Lazăr, centru. Cedează cameră, bucătărie,

cămară, pivniță, I.L.L., central. Telefon 3 44 14, vineri, de la ora 15,30 și sîmbătă-duminică, toată ziua. (4094)

● Vind combină muzicală „Alba” cu boxe. Preț convenabil. Informații str. Timotei Popovici nr. 13. Telefon 4 54 89. (4081)

● Vind colțar tip sufragerie, stejar sculptat. Telefon 4 52 40. (4115)

● Vind Renault 12, în perfectă stare de funcționare. Telefon 3 27 22. (4116)

● Vind apartament trei camere, et. I, Hipodrom. Telefon 997/1 47 36, după-amiază. (4123)

● Vind Omagiu N.O., anii 1973—1978. Telefon 1 44 87. (4099)

● Vind înscriere autoturism din iunie 1989, transferat la Olteit, depus 70 000 lei. Preț 90 000 lei. Telefon 3 92 12.

● Vind schiuri Blizzard — 1,95 m, fără legături (1 300 lei), clăpări Munari 36 (1 300 lei), Gaber 33 (1 300 lei), Kastinger 45 (1 600 lei), Trezetta 45, noi (3 500 lei). Telefon 4 97 96. (4106)

● Vind Dacia din 1982, stare excepțională, bine întreținută, cu foarte multe îmbunătățiri. Preț informativ: 4 000 D.M. Telefon 4 97 96. (4106)

● Vind mobilă de tineret și obiecte. Piața Mică (fostă 6 Martie) nr. 25. Familia Schuler. (4125)

● Vind radio Siemens. Str. Tipografilor 12, et. I. (4076)

● Vind apartament trei camere decomandate, etaj XI, pe valută. Telefon 3 10 75. (4072)

● Cumpăr sau preiau urgent contract garsonieră, etajele I—II. Preț avantajos. Telefon 2 44 41.

● Vind Dacia 1300, preț — 140 000 lei; medicamente: Cardichin, Ritmodul, Pentalong (inimă), Norodin, Rowachel (ficat — fiere), Ketazon, Revodina (spondiloză). Telefon 2 04 11. (4047)

● Vind înscriere Dacia 1300 din mai 1990, pe lei. Telefon 3 43 62. (4079)

● Vind congelator marca „Bosch”, pe valută. Telefon 4 22 54.

● Vind Ford Granada 2.31, perfectă stare. Telefon 3 19 60 sau 2 98 65.

● Vind VW bus pentru transport marfă. Ocna Sibiului, telefon 112, după ora 16. (4069)

● Vind autofurgoneta T.V., stare excepțională; Trabant 601 Combi. Telefon 1 37 21. (4068)

PROGRAMUL TV

LUNI, 17 Iunie 1991

14,00 Actualități. 14,10 Horoscopul zilei. 14,20 Worldent U.S.A. 15,30 Copiii noștri, viitori muzicieni. 15,55 S.O.S. Natura! 16,25 Pagini muzicale de mare popularitate. 16,40 Avangardă Tv. 17,00 Emisiunea în limba maghiară. 18,30 Repriza a treia. 19,00 Tezaur. 19,35 Desene animate. 20,00 Actualități. 20,50 Telesport. 21,00 Teatru Tv.: „Femeia mării” de Henrik Ibsen. 22,45 Patrimoniu. 23,20 Ecranul. 23,50 Actualități. 0,00 Recomandări din programul de mâine.

S. C. „METALCAR” — S. A. SIBIU

str. M. Kogălniceanu nr. 1 Sibiu

scoate la licitație la atelierul de construcții metalice din orașul Cîsnădie, următoarele mijloace fixe:

● PRESE, POLIZOARE, MAȘINI DE GĂURIT, FIERĂSTRĂU ALTERNATIV, MAȘINI DE RABOTAT, MAȘINI DE FREZAT, etc.

Licitația va avea loc în data de 1 iulie 1991, la sediul din orașul Cîsnădie, str. Uzinei, nr. 13. Telefon 6 33 72 și 6 33 69, prefix 925. — 150 —

Facultatea de Geografia Turismului Sibiu

strada Postăvarilor, numărul 18, Sibiu — telefon 1 38 62.

Anunță că între 10 iunie și 4 iulie a.c., se fac înscrieri pentru cursurile de zi fără frecvență. În 5 iulie a.c. se desfășoară examenul de admitere.

TESTUL SE VA DA DIN DISCIPLINELE:

— geografia populației și economiei mondiale — clasa a X-a

— geografia României, clasa a XII-a

Societatea comercială

«SALUBRIS» S. A.

■ Efectuează cele mai operative și mai ieftine transporturi de gunoi menajer și industrial. Solicitățile se fac la telefonul 3 27 74 sau 1 32 52.

— 148 —

„— COPII, S-A ÎNDREPTAT VREMEA!

Luăm mașina și plecăm.

UNDE MERGEM? LA CURMĂTURĂ SAU LA PĂLTINIȘ?

Mi-e dor de mici și de-o bere rece, la iarbă verde.

HAIDEȚI!”

PĂLTINIȘ S.A.

— 149 —

EXISTĂ SPERANȚĂ

EVANGHELISTUL JAN BARENDSE

(Olanda — Germania)

proclamă

VESTEA CEA BUNĂ

despre

IISUS CRISTOS

la Casa de Cultură a Sindicatelor din Cîsnădie vineri 14 iunie — ora 15,30; sîmbătă, duminică, luni — ora 18.

Pentru cei care au nevoie de: **mîngîiere**
încurajare
o schimbare în viață
iertare
vindecare...

Iisus este răspunsul

O muzică deosebită asigurată de un grup de tineri din Texas, U.S.A.

Veniți să ne întîlnim în fiecare zi, de vineri 14 pînă marți 25 iunie în Parcul și Piața Centrală din Cîsnădie. Între orele 15—17.

Miting în Piața „Conștiinței Națiunii Române”

(urmăre din pag. 1)

dulescu, care vorbind în numele A.F.D.P. a spus: „Aveți răbdare! Victoria se va coace. Sînteți puternici, impuneți-vă punctul de vedere”. Au vorbit de asemenea reprezentanți ai F.D. Antitotalitar, P.N.T.-c.d., P.N.L., A.C. etc. Din partea studenților mediciniști s-a subliniat: „Studenții sînt acolo unde trebuie. Mulți dintre noi au plecat nu din frică, ci din deznădejde, dar noi sîntem alături de dumneavoastră. Mergem înainte”. S-a dat citire apelului de la Paris, al solidarității Franța — România, primit în timpul mitingului și semnat de personalități de frunte ale diasporei,

între care și Emil Cioran. În acest apel s-a subliniat că minerii au exercitat un „terrorism anti-intelectual”. Adrian Nicolae a vorbit din partea celor închiși la Jilava în 21 decembrie: „Doresc să numesc Piața Universității — Piața Conștiinței Națiunii Române. Ne-am înșelat în 22 Decembrie pentru că n-am avut curajul să-i spînzurăm și să-i trimitem să muncească la canalele pe care ei le-au deschis... Chemăm lingă noi muncitorii și tărani golani, care cred că pot să trăiască mai bine”. În timpul mitingului s-a strigat: „Jos Iliescu!”, „Liberali și țărăniști, dați-i jos pe comuniștii!”, „Regele Mihail” etc. La ora 20 erau cca 10 000 de persoane.